

sunt. Idipsum de Croatia, Slavonia aliisque provinciis excolendis illustrandisque dicendum est. Ad me quod attinet præstiti quantum nunc potui hisce tribus linguis, quæ nondum unitæ apparuerunt; explicavi easdem uti scivi; hæsi sæpenumero, demum mihi ipse diffidens offero spe ductus fore, ut discentium hanc antiquissimam pulcherrimamque linguam forsitan aliquam gratiam ineam. Si nonnulli Aristarchi per iram, superbiam carpendique libidinem, quæ sibi haud probarentur, in unum colligerent, meque clanculum in litterariis potissimum Ephemeridibus satyricis impeterent telis,

ut vix nunc natum faciant occumbere nomen,

ego cum iisdem, quoniam multæ me curæ in dies invadunt, minime conflictabor. Quæ de *Illyrico* asserui, probantur auctoritate scriptorum pagina quinta adductorum. Si quæ solidis firmata argumentis contra hæc mea prodierint, discam, gratias docto honesto et moderato Censori aliquando publice acturus. Si vero me conviciis et contortis argumentationibus profligaverint, easdem in meo fusiori opere *de Illyrico illustrando* expendam, meamque sententiam confirmabo.

Scribebam Viennæ ad Istrum mense octobri 1802.

Pagina secunda hujus præfationis loco *Faustii* legatur *Fausti Verantii*.